

In de ban van de ring

Huis te Merwede brengt niet alleen mooie jeugdherinneringen en anekdotes tot leven. De ruïne prikkelt al jaren de creativiteit van kunstenaars. Soms duiken zelfs bijzondere 'vondsten' op.

Deborah
Paalman

Zo klopte in januari een meneer aan bij DiEP die een mogelijke vondst in zijn bezit had. Het waren twee trouwringen van brons met een glazen of kristallen steentje erin. Deze zouden door een bevriende politieman in 1941 als huwelijkscadeau geschonken zijn aan zijn ouders. De agent had in dezelfde periode toezicht gehouden bij de opgraving van Huis te Merwede. De ringen zouden waarschijnlijk bij de fundamenteën zijn gevonden. Uiteraard rees bij DiEP de vraag hoe oud deze ringen zijn. Wetende dat het eerste Huis te Merwede werd gebouwd aan het eind van de 13e eeuw en het tweede huis er ongeveer van 1350 tot 1421 stond, was de verwachting dat de ringen ook uit die tijd zouden zijn.

Aan de gemeentelijke archeologen de taak te achterhalen of deze bijzondere voorwerpen afkomstig zouden kunnen zijn van Huis te Merwede. Ook vroegen zij zich af hoe een politieagent in het bezit kon komen van voorwerpen uit een opgraving. Tijdens een archeologisch onderzoek worden vondsten immers niet zomaar uitgedeeld. En als de agent de ringen toevallig had gevonden, waarom heeft hij ze dan niet ingeleverd bij de onderzoekers?

Dit deed vermoeden dat het verhaal dat de huidige eigenaar van zijn ouders heeft gehoord misschien

niet helemaal klopt. Wellicht hebben zij de toedracht destijds niet goed begrepen? Een andere mogelijkheid is dat de politieman simpelweg een mooi verhaal heeft verzonnen bij een paar gewone ringen om zijn vrienden het gevoel te geven dat ze echt iets bijzonders kregen. In oorlogstijd was het wellicht lastig om een mooi cadeau te bemachtigen. Heel geloofwaardig, want de agent was immers dagelijks ter plaatse.

De scepsis die de archeologen op voorhand hadden, werd na het zien van een foto van de ringen alleen maar bevestigd. De ringen oogden niet middeleeuws. In die tijd hadden ringen voor zowel mannen als vrouwen altijd een smalle band. De ringen die bij Erfgoedcentrum DiEP waren gebracht, hadden beide een brede band. Navraag bij drie kenners wees uit dat de ringen niet middeleeuws waren en uit de 19e of begin 20e eeuw stamden.

Een laatste verklaring voor de wijze waarop deze ringen toch 'afkomstig' zouden kunnen zijn van Huis te Merwede, is dat ze zijn verloren bij een romantische picknick. Deze vonden aan het begin van de 20e eeuw immers vaak plaats op deze locatie.